

Bl. Augustin Kažotić (1260. – 1323.): ljubav prema Bogu Vječnoj Ljepoti, Vječnoj Ljubavi, samozataji i molitvi, ljubav prema Domovini, prihvaća biskupstvo u nadi da s Božjom pomoću može mnogo dobra učiniti svome narodu i očuvanju vjere otaca, borba protiv krivovjerja, duhovna, moralna i materijalna obnova zagrebačke biskupije, kvaliteta života i rada svećenika, porast dobrih zvanja, školovanje i odgoj mladića, usko povezan s papama svoga vremena, moli za njih, podupire ih i cijeni, kao novoimenovani biskup ljubi bolesnu ruku papi Benediktu XI. i nakon poljubac zgrčeni Papini prsti se ispraviše i bolova nestade, potiče biskupe na ljubav prema sv. Ocu, ljubav prema Crkvi – Djelu Božjem, kao biskup Zg ukida zle običaje, pješice obilazi biskupiju, tješi prosti narod, otvara škole, crkveno pjevanje, uvodi slavljenje svetkovina, obnavlja liturgiju, uvodi rimski obred sv. Mise, sva primanja daje za izgradnju biskupije ili siromašne a sam živi siromašno kao skroman redovnik, utemeljuje hospicij, gorljivi navjestitelj Evanđelja, apostolski propovjednik u Bosni od sela do sela suzbijajući bogumilstvo, propovjednik u Italiji – gasi silni plamen mržnje u narodu i bratske protivnosti, u politici vraća mir domovini i sklanja na poslušnost kralju Karlu, žrtva osvete kralja Karla Roberta, papa Ivan XXII imenuje ga biskupom Lucere. Najstarija molitva: »Svemogući vječni Bože koji si blaženog Augustina iz Dalmacije, reda dominikanskog, za pravoga biskupa lucerske crkve htio izabrati, i koji su mu dao milost vragove izganjati i sve bolesti ozdravljati, udijeli molimo te, da mi koji njegovu svetkovinu štujemo, njegovu pomoć kod tebe oćutimo.«